

ΕΤΟΣ Ε'.
ΑΡΙΘ. 54.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, ΙΟΥΝΙΟΣ 1872.

Τιμὴ ἑτησία, Ἀθηνῶν λ. 50
" " Ἐπαρχιῶν " 60

Η ΙΠΠΑΣΙΑ ΤΟΥ ΛΕΟΝΤΟΣ.

Ἡ προκειμένη εἰκὼν παριστᾷ συμβάν, τὸ ὁποῖον συχνὰ λαμβάνει χώραν εἰς τὰς τροπικὰς χώρας τῆς Ἀφρικῆς καὶ τῆς Ἀσίας.

Ὁ βασιλεὺς τῆς ἐρήμου, ἂν καὶ βασιλεὺς, προτιμᾷ νὰ ἀποκτᾷ τὴν τροφήν οὐχὶ δι' ἐντίμην τρόπον—ἂν καὶ τὸ ἰσχυρότατον τετράποδον δὲν τοῦ ἀρέσει νὰ προσβάλῃ τὸν ἐχθρὸν κατὰ μέτωπον, ἀλλὰ πίπτει κατ' αὐτοῦ ἐξ ἀποκρύφου.

Εἰς τὰς ἐρήμους ἐκείνας χώρας ὑπάρχουσιν ἐνιαχοῦ πηγαὶ ὕδατος, ἐπου διάφορα ἄγρια ζῶα φλεγέ-

μενα ἀπὸ τὴν δίψαν καταρεύουσι διὰ νὰ τὴν οὖσωσιν. Ἐκεῖ πλησίον μεταξὺ τῶν ἀγρίων χόρτων κατακλίνεται καὶ ὁ καλὸς σου ὁ λέων.

Καθὼς ὅλοι οἱ μεγάλοι, οὕτω καὶ ὁ λέων νοσιμεῖται τὰ τρυφερά καὶ εὐχνομα κρέατα, ὅποια εἶναι τὸ τῆς δορκάδος καὶ τῆς καμηλοπαρδάλεως ἥτις ἀνυπόπτως πορεύεται πρὸς τὰς πηγὰς ἐκείνας καὶ ἀρχίζει νὰ πίνη. Πρὶν ὅμως πληρώσῃ τὴν ἐπιθυμίαν της, ἰδοὺ δι' ἐνὸς μόνου πηδήματος ὁ λέων εὐρίσκεται καρφωμένος ἐπὶ τῆς ῥάχεώς της· ἡδύνατο νὰ συλλάβῃ τὴν καμηλοπαρδαλὴν ἐκ τοῦ λαιμοῦ καὶ οὕτω νὰ τὴν ἀποτελειώσῃ διὰ μιᾶς, ἀλλὰ δὲν τὸ κάμνει· ἔχει καὶ ὁ λέων τὰς παραξενεαίας του· θέλει καὶ αὐτὸς ὀλίγον καθαλικάδα πρὸ τοῦ γεύματός του!

Τὸ δυστυχὲς ζῶον ἰστρογηλατούμενον ὑπὸ τοῦ πόνου, τὸν ὁποῖον τῷ προξενοῦν οἱ εἰς τὴν σάρκα του ἐμπηγμένοι ἰσχυροὶ ὄνυχες τοῦ λέοντος, ἀφίνει τὸ ἀγαπητὸν ποτόν του καὶ ὡς φρενῆρες τρέχει ὅλας δυνάμεις ἐλπίζον διὰ τούτου νὰ καταρρίψῃ τὸν ἀναβάτην του, ὅστις ἐν τῷ μεταξὺ ἐπαυξάνει τὸν τρομόν του διὰ τῶν φοβερῶν βρυχηθμῶν τε· ἀλλὰ ματαίως· μετ' ὀλίγον καταπονηθὲν ἐκ τοῦ κόπου, τοῦ τρόμου καὶ τοῦ ῥέοντος αἵματος, καταπίπτει εἰς τὴν γῆν καὶ ἐκπνέει. Ὁ δὲ λέων τότε εὐωχεῖται μέχρι χορτασμοῦ καὶ τὸ ἐναπολειφθὲν ἀφίνει εἰς τὰς μακρὰς ἰσταμένας βάραις, πάνθηρας, λύκους καὶ τύγρεις, ἅτινα ἀνυπομόνως ἀναμένουσι τὸ τέλος· ἵνα εὐωχηθῶσι καὶ αὐτὰ ἐκ τῶν ψιγίων, ἅτινα πίπτουσιν ἐκ τῆς τραπέζης τοῦ μονάρχου τῶν δασῶν.

ΔΕΚΑ ΚΑΝΟΝΕΣ ΖΩΗΣ.

Οἱ ἀκόλουθοι δέκα κανόνες διὰ τὸν πρακτικὸν βίον ἐδόθησαν παρὰ τοῦ περιφημοῦ ἀμερικανοῦ Ἱεφερόσωνος εἰς ἓνα τῶν νεανίσκων, ὅστις ἔφερε τὸ ὄνομά του.

1. Οὐδέποτε ἀνάβαλε εἰς τὴν αὐρίον ὁ,τι δύνασαι νὰ πράξης σήμερον.

2. Ποτὲ μὴ ἐνόχλει ἄλλους νὰ σοὶ κάμνωσιν ὁ,τι σὺ αὐτοῖς δύνασαι νὰ πράξης.

3. Ποτὲ μὴ ἐξώδεσε τὰ χρήματά σε πρὶν τὰ ἔχης.

4. Ποτὲ μὴ ἀγόραζε ὁ,τι δὲν χρειάζεσαι, διότι εἶναι ἐφθηρόν.

5. Ἡ ὑπερηφανία μᾶς κοστίζει πολλὴν πείναν διψαν καὶ ψῦχος.

6. Οὐδέποτε μετανοοῦμεν ὅτι ἐφάγομεν ὀλίγον.

7. Οὐδὲν εἶναι ἐνοχλητικὸν τὸ ὅποιον κάμνομεν ἐκουσίως.

8. Σέβου τὸ γῆρας.

9. Τὰ κακά, τὰ ὅποια ποτὲ δὲν μᾶς συμβαίνουν, μᾶς προξενοῦν περισσότερᾳ ἐνόχλησιν ἀπὸ τὰ πραγματικά.

10. Ὃταν ᾖσαι ὠργισμένος, ἀρίθμει 10 πρὶν ὁμιλήσῃς.

Ο ΙΑΚΩΒΟΣ ΟΥΑΤΤ.

Ποῖος καὶ πόθεν ἦτο ὁ ἀνὴρ οὗτος καὶ εἰς τί ὑπῆρξε διάσημος; Ὁ Ἰάκωβος Οὐάττ ἦτο Σκώτος τὴν πατρίδα καὶ καταγωγὴν, ἐγεννήθη δὲ τὸ 1736 καὶ ἀπέθανε τὸ 1819 πλήρης τιμῶν καὶ ἡμερῶν.

Ἐκεῖνο, τὸ ὅποιον κατέστησε τὸ ὄνομά του διάσημον καὶ τὴν μνήμην του ἐπέζηλον μεταξὺ τοῦ ἐκπεπολιτισμένου κόσμου ἦτο ἡ ἐφεύρεσις τῆς ἀτμομηχανῆς πρὸς κίνησιν πλοίων.

Ἡ προκειμένη εἰκονογραφία παριστᾷ αὐτὸν δεκατετραετῇ ὄντα, καθήμενον παρὰ τῇ ἐστίᾳ καὶ ἐξετάζοντα τὸν ἐξ ἀγγείου τινος ἐξερχόμενον ἀτμὸν καὶ ἀριθμοῦντα τὰς σταγόνας τοῦ ὕδατος, εἰς τὸ ὅποιον μετεβάλετο συμπυκνούμενον, ἀφοῦ ἐξήρχετο καὶ προσέβαλεν κατὰ τῆς λαβίδος, τὴν ὁποίαν ἐκράτει ἀπέναντι τοῦ στομίου αὐτοῦ.

Ὅτε κατὰ πρῶτον κατεσκευάσεν ἡλεκτρικὴν μηχανήν, ἡ κυρούλα τοῦ τὸν ἐπέπληξεν ὡς ῥάθυμον χάνοντα τὸν καιρὸν του εἰς ἀνοησίας, ὀλίγον φανταζομένη τὴν θαυμασίαν μεταβολήν, τὴν ὁποίαν ἡ ἀνακαλύψις αὐτοῦ ἐμελλε νὰ ἐπιφέρῃ εἰς τὸν κόσμον.

Διὰ νὰ ἴδωσιν οἱ μικροὶ μας ἀναγνώσται πόσον ὁ μικρὸς Ἰάκωβος συνήργησεν εἰς τὴν εὐημερίαν μόνης τῆς Ἀγγλίας διὰ τῆς χρήσεως τοῦ αἵματος εἰς κίνησιν μηχανῶν, ἀναφέρομεν, ὅτι ἐνῷ ὁ πληθυσμὸς τῆς Μεγάλης Βρετανίας εἶναι 30 περὶ τοῦ ἑκατομμυρίου ψυχῶν, αἱ ἀτμομηχαναὶ τῆς ἀναπληροῦν τὴν ἐργασίαν 500 ἑκατομμυρίων ἀνθρώπων, ἤγουν τοῦ ἡμίσεως πληθυσμοῦ ὅλης τῆς γῆς!!

ΤΟ ΖΗΤΙΑΝΟΠΟΤΑΟΝ ΚΑΙ ΤΑ ΑΝΘΗ.

Πήγαινε ἀπ' ἐδῶ, παλῆ παῖδο καὶ μὴ κύτταζε τὰ ὠραῖα ἄνθη μας, — ἔκραξε μικρὸν παιδίον ἀπὸ τὸν κήπον ὅπου ἦτο, πρὸς ἄλλο παιδίον, τὸ ὅποιον ἐθεώρει τὰ ἄνθη του ἐξωθεν.

Τὸ πρόσωπον τοῦ πτωχοῦ παιδίου ἐκοκκίνισεν ἐκ τοῦ θυμοῦ διὰ τὴν τραχεῖαν ταύτην γλῶσσαν καὶ ἤτοιμάζετο νὰ ἀποκριθῇ ὑδριστικῶς, ὅτε κοράσιόν τι ἐπήδησεν ἐκ τινος ἀνθῶνος καὶ κυττάζαν ἀμφοτέρω τὰ παιδιά, εἶπε πρὸς τὸν ἀδελφόν της,

“Πῶς ἡδυνήθης νὰ ὁμιλήσῃς ὅπως ὠμίλησας εἰς τὸ πτωχὸν ἐκεῖνο παιδίον, Γεώργιε; Εἶμαι βεβαία, ὅτι μετὰ τὸ κύτταγμα δὲν θὰ βιάψῃς τὰ ἄνθη μας.”

Ἔπειτα δὲ διὰ νὰ ἐπιχύσῃ βάλασαμον εἰς τὴν πληγωθεῖσαν καρδίαν τοῦ πτωχοῦ παιδίου, εἶπε·

“Θὰ συναῶω ὀλίγα ἄνθη διὰ σέ, μικρὸν με παιδίον.” καὶ ἀμέσως κόψασα ὀλίγα τοῦ τὰ ἐνεχείρισε.

Μετὰ δώδεκα ἔτη τὸ κοράσιον ἐκεῖνο ἦτο σύζυγος καὶ μήτηρ· ἐν ᾧ δὲ περιεπάτει πρωτῶν τινα εἰς τὸν αὐτὸν κήπον, εἶδε νέον με ἐργατικὰ ἐνδύματα ἀκουμβισμένον εἰς τὰς κιγκλίδας καὶ προσεκτικῶς θεωροῦντα αὐτὴν καὶ τὰ ἄνθη.

Πλησιάζασα πρὸς αὐτὸν τὸν ἠρώτησεν ἂν ἠγάπα τὰ ἄνθη, εἰποῦσα ὅτι θὰ τῇ ἐπροξένοι εὐχαρίστησιν νὰ συνάξῃ ὀλίγα δι' αὐτόν.

Ὁ νέος ἀντί ν' ἀποκριθῇ εἰς τὴν ἐρώτησίν της τὴν ἐθεώρησεν ἀσκαρδαμικτὴ καὶ εἶπε·

“Πρὸ δώδεκα ἐτῶν ἱσάμην εἰς τὴν αὐτὴν θέσιν μίαν πρωτῶν καὶ ἐθεώρουν τὰ ἄνθη ταῦτα· ἤμουν τότε ζητιάνος καὶ σὺ ἐδείχθης πολὺ φιλόφρων. Τὰ ὠραῖα ἄνθη τὰ ὁποῖα μοὶ ἔδωκας καὶ οἱ γλυκεῖς λόγοι τοῦς ὁποίους τότε με εἶπες, με ἔκαμαν διαφορετικὸν παιδίον καὶ με ἀπεκατέστησαν ἄνδρα.

Τὸ πρόσωπόν σου, κυρία μου, ὑπῆρξε φῶς εἰς ἐμὲ εἰς πολλὰς σκοτεινὰς ὥρας τῆς ζωῆς, καὶ τώρα χάριτι